Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8260
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

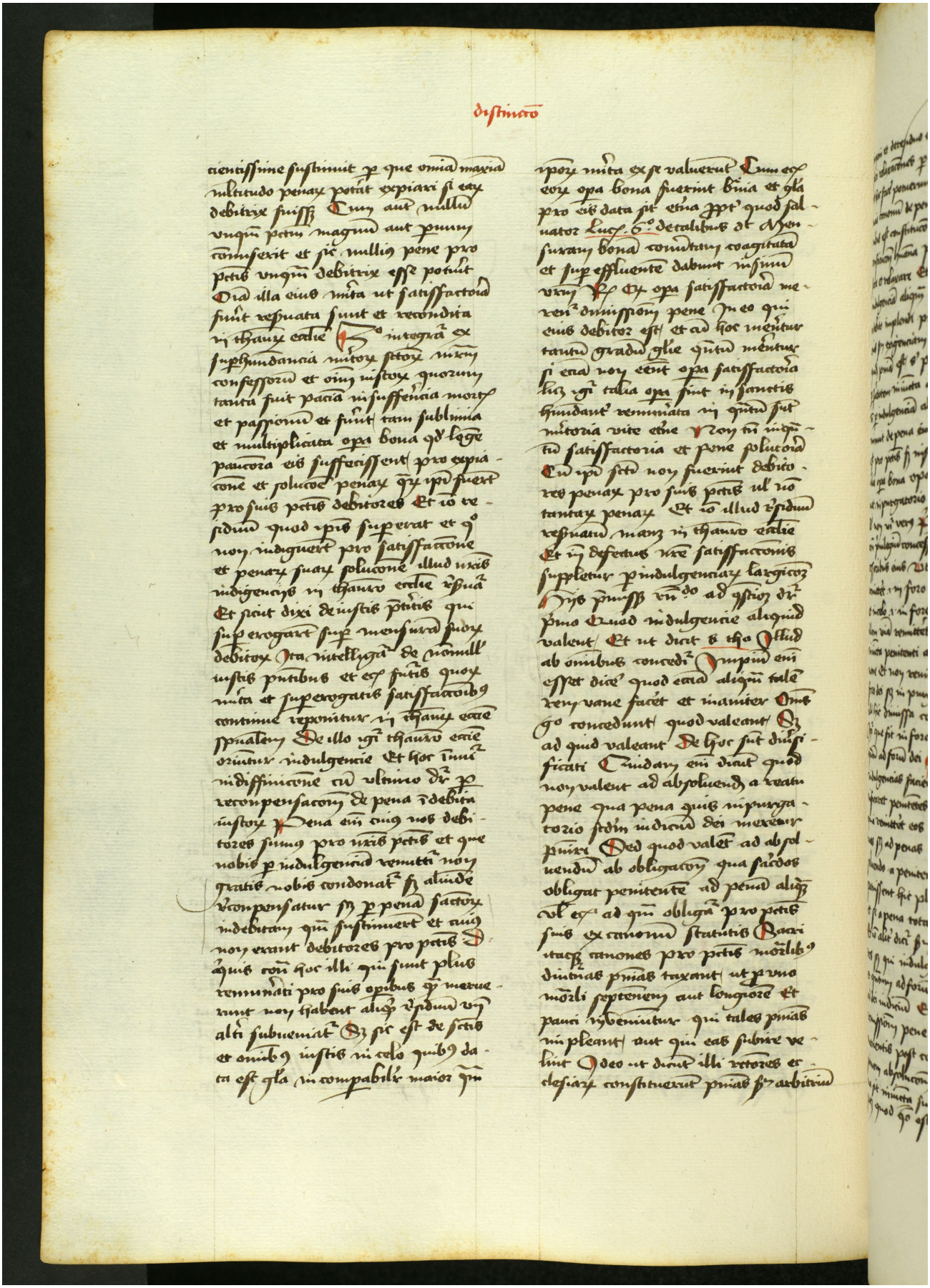

distinctio

cientissime sustinuit p que omia maria
multitudo penarum potuit expiari si ea
debitrix fuisset. Cum autem nullus
unquam petrus magnum aut parum
commiserit et sic nullus pene pro
petris unquam debitrix esse potuit
Ora illa eius mita ut satisfactorum
fuit reputata sunt et recondita
in thesauro ecclie. Ita integra ex
superabundancia meritorum martyrum
confessorum et omnium virtutum quorum
tanta fuit parata in sufficientia martyrum
et passionum et fuit tam sublimia
et multiplicata opera bona quod legere
paucora eis sufficiissent pro expia-
cione et solucione penarum que ipsi fuerunt
pro suis petris debitores. Et ideo re-
sidum quod ipsis supererat et quod
non indiguerunt pro satisfactione
et penarum suarum solucione illud unus
indigencioribus in thesauro ecclie reposuerunt
Et sicut dixi de iustis petris qui
supercrescunt super mensuram suorum
debitorum. Ita intelligendum de omnium
iustis patribus et eorum filiis quorum
mita et supercrescentia satisfactorum
continue reponitur in thesauro ecclie
spiritualem. De illo igitur thesauro ecclie
oriuntur indulgencie. Et hoc innuit
in diffinicione cum ultimo dicit p
recompensacionem de pena indebita
iustorum. Pena enim omnium nostrorum debi-
torum sunt pro nostris petris et que
nobis per indulgencias remitti non
gratis nobis condonatur sed aliunde
recompensatur sed per pena sanctorum
indebitarum quam sustinuerunt et quam
non erant debitores pro petris.
Quis enim hoc illi qui sunt plus
remunerati pro suis operibus quam meruerunt
non habent aliquid superadditum unde
alii subveniatur. Quia sic est de petris
et omnibus iustis in celo quibus da-
ta est gloria incomparabilis maior quam
eorum merita esse valuerunt. Cum ea
eorum opera bona fuerint bonia et gloria
pro eis data sit etiam ipsi quod sal-
vator Luc. 6° de talibus dicit Men-
suram bonam condetam coagitatam
et super effluentem dabunt in sinum
vestrum. Et ex opera satisfactoria me-
rentur diminucionem pene in eos qui
eius debitores sunt et ad hoc inventur
tantum gradus glorie quantum meruerunt
si eadem non essent opera satisfactoria
licet igitur talia opera sint in sanctis
abundantia reminiscentia in quantum sunt
meritoria vite eterne. Non tamen indu-
ta satisfactoria et pene solutoria
eius ipsi sed non fuerunt debito-
res penarum pro suis petris ut nos
tamen penarum. Et ideo illud residuum
reputatur maius in thesauro ecclie
Et in defectum vite satisfactorum
supplentur per indulgencias largiciores
Hiis premissis venio ad ystoriam dicti
primo quod indulgencie aliquid
valent. Et ut dicit s. tho. Illud
ab omnibus concedit. Impium enim
esset dicere quod eadem aliquam tale
non vane facerent et inanter. Omnes
go concedunt quod valeant. Sed
ad quid valeant. De hoc sunt diffi-
cilia. Quidam enim dicunt quod
non valent ad absolvendum a tota
pene qua pena quis in purga-
torio secundum iudicium dei mereatur
puniri. Sed quod valet ad absol-
vendum ab obligacione qua sacerdos
obligat penitente ad penam aliquam
vel ad quam obligat pro petris
suis ex canonum statutis. Sacri
tacis canones pro petris mortalibus
diuturnas penas taxant ut per uno
mortali septennium aut longiore et
pauci viventur qui tales penas
in pleant aut qui eas subire ve-
lint. Deo ut dicunt illi rectores et
ecclesiarum constituerunt penas per arbitrium